

Ole Vagn Christensen (S):

Når a-kasserne i fremtiden tildeler ydelser til sine medlemmer, skal det ske mere grundigt end i dag. Regeringen har fundet pisen frem, og den vil fjerne refusionen til arbejdsløsheds-kasserne, når de udbetaler uberettigede ydelser.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, mener regeringen, at der er sket en stigning i antallet af sager, hvor medlemmer af a-kasser får tildelt ret til ydelser, på trods af at loven ikke giver mulighed herfor.

Lovforslaget er fremsat på grund af en afgørelse fra Folketingets Ombudsmand, som har sat spørgsmålstegn ved den hidtidige praksis.

Der er grund til at hæfte sig lidt ved, hvad det er, Ombudsmanden har vurderet. På baggrund af en konkret sag har Ombudsmanden sagt, at en arbejdsløshedskasse ikke skal hæfte for hele tabet i forbindelse med en fejludbetaling, fordi det pågældende medlem ville have været berettiget til efterløn. I denne situation lider staten ikke et økonomisk tab, men alligevel skal a-kassen hæfte for hele beløbet. Det er åbenlyst helt urimeligt. I stedet mener Ombudsmanden, at arbejdsløsheds-kassen kun skal hæfte for differencen mellem de to ydelser.

Vi kan fra Socialdemokratiets side derfor ikke støtte forslaget på det foreliggende grundlag. Vi mener, at det vil påføre a-kasserne helt unødvendig store ekstraudgifter ved fejlbehandling, mens staten faktisk sparer penge.

Regeringen burde i stedet have taget Ombudsmandens vurdering til efterretning. Det er en fornuftig pointe, som også er fremført af LO. Vi er derfor meget skuffede over, at beskæftigelsesministeren øjensynlig slet ikke har lyttet til indsigelserne. De tre hovedorganisationer har rent faktisk påpeget, at forslaget bryder med grundlæggende retsprincipper.

Jeg vil gerne spørge beskæftigelsesministeren, om denne kritik overhovedet ikke har gjort indtryk på ham, og om man ikke på grundlag af denne kritik i stedet for hele tiden at skulle have en kamp omkring sanktionsreglerne så fandt det formålstjenligt at få en fuldstændig opbakning omkring sanktionssystemet.

Kl. 11.35

For det er rigtigt, vi har jo været igennem principperne her. Vi var igennem det i 1985, hvor SF var part i det lovforslag, der blev lagt frem om sanktionsreglerne, og hvor vi sådan set fra Socialdemokratiets side sagde: Det er for stramt, det, der sker på dette område, og det er

en urimelighed set i forhold til andre sanktions-systemer, som man har i dette samfund.

Når det er sagt, er vi i øvrigt enige i, at antallet af fejl i a-kassernes administration skal være så lavt som muligt. A-kasserne gør i hovedreglen et godt stykke arbejde, og det er klart i deres medlemmers interesse, at reglerne administreres bedst muligt.

I bemærkningerne til lovforslaget peges der konkret på, at a-kasserne skal være bedre til skriftligt at meddele medlemmerne, at en ydelse er ophørt, og a-kassen skal være bedre til at vejlede medlemmerne i forhold til ansøgninger. Det kan man godt arbejde videre med uden at indføre en sanktion gennem lovgivning.

For øvrigt vurderes statens besparelse til kun at være 0,5 mio. kr., hvilket skal ses i sammenhæng med, at a-kasserne administrerer omkring 42 mia. kr. Jeg mener ikke, man noget andet sted i det danske samfund finder en så lav tabsprocent, som der her er tale om ved denne sagsbehandling.

Under udvalgsbehandlingen vil vi derfor arbejde for, at der sker de nødvendige ændringer af forslaget, således at a-kasserne ikke automatisk kommer til at hæfte for hele beløbet i sager med fejludbetaling, når staten ikke lider et økonomisk tab.

Jeg skal endvidere på Det Radikale Venstres vegne sige følgende:

Man er positiv over for intentionerne – som også jeg har givet udtryk for – om, at lovgivningen skal være indrettet på en måde, der tilskynder a-kasserne til at mindske fejladministrationen, men Det Radikale Venstre ønsker ligesom vi først at tage endelig stilling, når vi i forbindelse med det kommende udvalgsarbejde ser, om regeringen har fundet en rimelig model, eller om a-kasserne har ret i deres påstand om, at de rammes uforholdsmæssig hårdt.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Jeg vil gerne stille hr. Ole Vagn Christensen to spørgsmål, nemlig for det første, om ikke hr. Ole Vagn Christensen er enig i, at hvis man under administrationen af disse sager udviser rettidig omhu, så sørger man på den måde for, at a-kasserne ikke lider tab. Det er det ene.

Det andet er, at jeg vil spørge hr. Ole Vagn Christensen, om han synes, det er hensigtsmæssigt, at den helt påregnelige virkning af at følge hr. Ole Vagn Christensens forslag vil være, at i tilfælde af fejludbetalinger vil medarbejderne